Lietas Nr. 11120030511
Lietas arhīva Nr. K10-0008-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Bauskā, 2017.gada 24.aprīlī

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Ribina
ar sekretāri K.Šlosbergu
piedaloties prokurorei L.Škuropatei
advokātei I.Tūmanei
cietušā pārstāvei V.Oļhovai

2017.gada 19.-24.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē Bauskā, Zaļā ielā 12, krimināllietu, kurā apsūdzēta
/pers. F/, personas kods /personas kods/,
pēc **Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļas (likuma redakcijā līdz 01.04.2013),**
pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos materiālus tiesa,

k o n s t a t ē j a :

ka /pers. F/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušais /pers. G/ guva vidēja smaguma miesas bojājumus, pie sekojošiem apstākļiem:

2011.gada 15.aprīlī ap plkst.08.15 /pers. F/ vadīja automašīnu VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Bauskas novada, Vecsaules pagastā pa caurbraucamo ceļu apdzīvotai vietai Ozolaine, ceļa posmā, kur darbojas ceļa zīme 121 „Bērni" (ceļu posms bērnu iestādes tuvumā, kur uz brauktuves pēkšņi var uziet bērni) ar papildus zīmi 803 „Darbības zona" ar norādi 150m, kas norāda garumu ceļa bīstamajam posmam, kas apzīmēts ar brīdinājuma zīmēm, vai aizlieguma zīmes darbības zonu.

Tuvojoties autobusu pieturā „Ozolaine" apturētajam autobusam Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, redzot, ka tas aprīkots ar bērnu pārvadāšanai atbilstošu pazīšanās zīmi, uzrakstu „SKOLĒNI", papildus lukturiem un to, ka no minētā autobusa izkāpj skolēni un šķērso brauktuvi, zinot, ka autobusu pieturas otrā pusē atrodas skolas ēka, kurp skolnieki dosies, /pers. F/ neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, radīja ceļu satiksmes situāciju, kas liedza nepieciešamības gadījumā bremzēt un savlaicīgi apturēt transportlīdzekli, kā rezultātā nenovērsa uzbraukumu mazgadīgajam /pers. G/, kuru ar automašīnas kreiso priekšējo spārna daļu notrieca uz asfalta, nodarot miesas bojājumus: ādas nobrāzumu labās aizauss rajonā, kreisās acs augšējā plakstiņā, smadzeņu satricinājumu, labā augšstilba kaula lūzumu vidējā 1/3, kas pēc sava rakstura kvalificējami kā vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Nepievēršot pietiekamu uzmanību ceļa situācijai un tās izmaiņām, ignorējot satiksmes drošību un to vai vadot transportlīdzekli, nenodarīs kaitējumu citiem satiksmes dalībniekiem, /pers. F/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 19.panta 1.punkta un 3.punkta nosacījumus un 2004.gada 29.jūnija MK noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi":

- 10.punktu, kurā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmei traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus;
- 112.punktu, kurā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā);
- 113.punktu, kurā noteikts, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc;
- 165.punktu, kurā noteikts, ka tuvojoties apturētam transportlīdzeklim, kuram uzstādīta bērnu grupas pārvadāšanas pazīšanas zīme, transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar tādu ātrumu, lai, ja nepieciešams, varētu apturēt transportlīdzekli un palaist garām bērnus, kas šķērso brauktuvi.

Ar savu rīcību **/pers. F/** izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļā (likuma redakcijā līdz 01.04.2013)**.

Saskaņā ar 1998.gada 3.maija Eiropas Savienības Padomes Regulu (EK) 974/98 par eiro ieviešanu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu, apsūdzībā norādītās summas latos tiesa pārrēķināja *Euro* naudas vienībās, no aprēķina, ka Ls 1 atbilst 0,702804 *Euro*.

Tiesas procesā apsūdzētā /pers. F/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā neatzina, pieteikto kaitējuma kompensāciju neatzina, un izmantoja savas tiesības neliecināt.

Tiesa, pārbaudot cietušā /pers. G/ un cietušā pārstāves /pers. K/ liecības, liecinieku /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. T/ liecības, lietas materiālus, atrod, ka /pers. F/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļā (likuma redakcijā līdz 01.04.2013) ir pilnībā pierādīta.

Cietušā pārstāve /pers. K/ tiesas procesā liecināja, ka dēls par notikušo neko īsti nav varējis pastāstīt. Viņš nemaz nav sapratis, kas notika. Viņai visu stāstījuši aculiecinieki.

Uztur kaitējuma kompensāciju 7100,13 *euro* (Ls 4990), kas sastāv no morālā kaitējuma 4268,62 *euro* (Ls 3000), mantiskā zaudējuma 1835,50

euro (Ls 1290) un 996,01 *euro* (Ls 700) advokāta pakalpojumi kriminālprocesā. Dokumentus par mantiskiem zaudējumiem uzrādīt nevar. Visus izdevumus norādījusi iesniegumā, t.i., ārsta apmeklējumi, operācijas, procedūru izdevumi, pēcoperācijas izdevumi, kā arī izdevumi, kas saistīti ar darba kavējumiem, jo zaudējusi daļu no algas, un izdevumi, kas saistīti ar medikamentu iegādi. Apdrošināšanas kompānijā, kurā bijusi apdrošināta apsūdzētās automašīna, viņa nav vērsusies.

Daļu čeku nodevusi VID kopā ar deklarāciju, lai tiktu atgriezta pārmaksa. Nav domājusi, ka būs jātiesājas, tāpēc čekus nav saglabājusi. Kaitējuma kompensācija ir sastādīta par viņai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem.

Liecinieks /pers. L/ tiesas sēdē liecināja, ka 2011.gada aprīlī viņš vadīja autobusu, kas pārvadā skolēnus. Uz autobusa ir pazīšanās zīme. Autobuss nav pārbūvēts, kāds tas bijis notikuma dienā, tāds ir arī šobrīd. Atbraucot Ozolainē uz pieturu pie skolas, laidis ārā bērnus. Puika skrēja pāri ceļam, un pretī braucošā automašīna puiku aizķēra.

Automašīnu viņš ieraudzījis, kad autobusa durvis bija atvērtas vaļā. Viņa viedoklis, ka apsūdzētās automašīna brauca ar ātrumu 30-40km/h. Bērns izskrēja uz ceļa no autobusa aizmugures. Sitienu viņš ieraudzīja atpakaļskata spogulī.

Tajā dienā autobusā nebija neviens pieaugušais. Autobusā ir jābūt vienam pieaugušajam pavadonim, viņš nezin, kāpēc tajā dienā pavadoņa nebija. Parasti autobusā brauc skolotāja /pers. O/. Autobusam ir divas durvis, bērnu kustība notiek pa vidējām durvīm. Cietušais zēns kā parasti pirmais izleca ārā no autobusa, aizskrēja uz autobusa aizmuguri, tad skrēja pāri ceļam. Vietā, kur cietušais šķērsoja brauktuvi, ceļam nebija sadalošā josla. Gājēju pāreja no autobusa pieturas atrodas uz priekšu pie krustojuma, apmēram 30-40m attālumā. Bērni, izkāpjot no autobusa, nešķērso ceļu pa gājēju pāreju, bet vienkārši iet pāri ceļam.

Cietušais zēns skrēja uz skolu. Pēc negadījuma maršruts tika izmainīts un bērni tiek izlaisti uz laukuma pie skolas, nevis uz ceļa.

Lieciniece /pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa mācījās Ozolaines pamatskolas 9.klasē. 2011.gada 15.aprīlī viņi brauca uz skolu, autobusa šoferis apstājās pieturā, laida ārā bērnus. Autobusā brauca bērni vecumā no pieciem gadiem līdz 9.klases skolēniem. Autobusā nebija neviena pieaugušā. Kad autobuss apstājās, visi bērni kāpa ārā. No veikala puses brauca automašīna. Bērni skrēja pāri ceļam, notika trieciens, ko varēja dzirdēt, un pa gaisu aizlidoja bērna zābaciņš. Viņa pieskrēja pie notriektā bērna, viņam pa muti tecēja asinis, kāja bija sapampusi. Izkāpa autobusa šoferis, no automašīnas izkāpa autovadītāja. Kāds bērns aizskrēja uz skolu un pasauca audzinātāju. Viņa neredzēja, vai notriektais bērns skrēja pirmais pāri ceļam. No autobusa bērni kāpa ārā pa vidējām durvīm.

Viņa neredzēja brīdi, kad tika notriekts bērns, viņa dzirdēja triecienu un redzēja, kā pa gaisu aizlido bērna zābaciņš. Bērns bija nokritis pretī pieturai, lielu gabalu no automašīnas. Autobuss bija oranžā krāsā ar uzrakstu „skolēni."

Liecinieks/pers. P/ tiesas procesā liecināja, ka brauca no Brunavas uz skolu Ozolainē. Sēdēja šofera pusē, trešajā sēdeklī no aizmugures pie loga. Iebraucot Ozolainē, autobuss apstājās ceļa labajā pusē pretī Ozolaines pamatskolai, kas atrodas ceļam pāri kreisajā pusē. Šoferis atvēra durvis. Pirmie sāka kāpt ārā mazie bērni, jo skolā, kas atrodas pāri ceļam, mācās bērni no piecu gadu vecuma līdz 4.klasei, pārējiem jābrauc tālāk. Redzēja, ka pa ceļu pretī autobusam brauc busiņš baltā krāsā, liekas, ka tam varēja būt ātrums 40-50km/h. Tur ir ātruma ierobežojums 30km/h. Skatījās pa logu, kā brauc busiņš, redzēja, ka viens bērns pārgāja pāri ceļam, tad otrs gāja pāri un viņam uzbrauca automašīna. /pers. G/ izskrēja no autobusa aizmugures, viņš bija gandrīz ceļa vidū, kad viņam uzbrauca busiņš. Busiņš Leonu aizķēra ar kreiso pusi, priekšpusi. /pers. G/atlidoja no busiņa uz priekšu, viņaprāt, kādus 10m. Pēc tam busiņš nobrauca malā, no tā izkāpa sieviete, kura piesteidzās pie Leona. Leons kādu brītiņu bija bezsamaņā, vismaz pusminūti. Ātro palīdzību izsauca /pers. M/.

Automašīna brauca virzienā uz Bauskas pusi, pretējā virzienā autobusam. Viņš nevar pateikt precīzu busiņa ātrumu, bet domā, ka busiņš brauca uz 50km/h, tas noteikti nebija 30km/h.

Liecinieks /pers. N/ tiesas sēdē liecināja, ka konkrēto ceļu satiksmes negadījumu atceras daļēji, tas varēja būt 2011.gada 15.aprīlī. Neatceras, vai uz notikuma vietu izbrauca viens pats, vai ar pārinieku. Sastādīja ceļu satiksmes nogadījuma protokolu, mērījumus veica ar mērlenti. Konstatētos izmērus norādīja shēmā, kas atrodas otrā pusē protokolam. Ja bremzēšanas pēdas bija, tad tām jābūt atspoguļotām shēmā. Autobusam krāsojumu neatceras, bet tas atradās pieturā, braucot virzienā no Bauskas, labajā pusē. Kad viņš ieradās notikuma vietā, cietušais uz ceļa braucamās daļas neatradās. Precīzi nebija iespējams noteikt sadursmes vietu, jo ar citu automašīnu riepām stikla lauskas tika nonestas no ceļa braucamās daļas. Atceras, ka negadījuma vietā bija uzstādīta 518.ceļa zīme - apdzīvotas vietas sākums. Ja nekļūdās, bija vēl kaut kāds ātruma ierobežojums, iespējams, ka, no Bauskas puses braucot, bija ātruma ierobežojošā ceļa zīme ar norādi "30".

Atceras, ka brauca skatīties pa ceļu no vainīgās automašīnas puses, šajā ceļa pusē neviena ātruma ierobežojošā zīme neatradās, kā tikai apdzīvotas vietas sākums. Zīmes darbības zona ir līdz tuvākajam krustojumam, vai līdz ierobežojuma pārtraucošai zīmei. Ja uz zīmes ir norādīti metri, tad tā darbojas tik metrus, cik norādīts.

121.ceļa zīme nozīmē, ka autovadītājam jābūt uzmanīgam un jāsamazina braukšanas ātrums.

803.ceļa zīme nozīmē - bērni un zīmes darbības zona.

Ceļu satiksmes negadījuma protokolā notikušā aprakstu viņš veica pēc to personu teiktā, kuras bija uz vietas negadījuma brīdī, pēc autobusa šofera un pēc apsūdzētās teiktā, iespējams, vēl pēc kādas personas teiktā.

Lieciniece /pers. O/ tiesas sēdē liecināja, ka 2011.gadā viņa strādāja skolā par skolotājas palīgu. Notikuma rītā kā parasti viņa palīdzēja skolotājai sagaidīt bērnus. Tajā rītā viņa neaizgāja līdz autobusam, gaidīja skolā. Skolā ieskrēja bērni, pirmais bija /vārds/, kurš satraukumā teica, ka /vārds/ ir notriekts. Viņa skrēja skatīties, redzēja, ka /pers. G/ guļ zemē bezsamaņā, viņam bija viena kurpe. No automašīnas izkāpa vadītāja, lai sniegtu palīdzību. Bērns atradās ceļa vidū, nevar pateikt, cik metru attālumā no skolas autobusa. Notikuma vietā ir gājēju pāreja un ceļa zīmes 30km/h, tās ir no abām ceļa pusēm. Šīs zīmes viņa ir redzēja, jo iet tur katru dienu.

Autobuss bija oranžā krāsā, aprīkots ar zīmēm un skaņas signālu, lai būtu dzirdams, ka ir atvesti bērni.

Viņa un zēna klases audzinātāja /pers. L/ iedeva cietušā zēna mammai Ls 100. Tā viņām lika izdarīt skolas direktore /Vārds/. Viņas to iedeva no savas naudas. Vēl viņas nopirka mandarīnus un vēl kaut ko cienastam. Kad viņas deva naudu, teica, ka tas ir ārstēšanai.

Eksperts /pers. T/ tiesas sēdē apstiprināja lietā sniegtā eksperta atzinumā Nr.86 izdarītos secinājumus un paskaidroja, ka, secinājumi izdarīti izejot no tā, kādi miesas bojājumi ir konstatēti cietušajam. Zinot to, kā ir noticis ceļu satiksmes negadījums, var domāt, ka automašīna uzsita gājējam pa labo pusi. Miesas bojājumi drīzāk var rasties no sitiena, nevis no atlidošanas un atsišanās pret kaut ko. Miesas bojājumus varēja gūt ceļu satiksmes negadījuma laikā.

Eksperts /pers. W/ tiesas sēdē liecināja, ka ekspertīzē bija uzdoti jautājumi, kas redzami ekspertīzes atzinumā. Viņš apstiprināja eksperta atzinumā Nr.12-359 izdarītos secinājumus un liecināja, ka secinājumu daļā, 5.6.punktā, norādīts, kādai bija jābūt automašīnas vadītājas /pers. F/ rīcībai gadījumā, ja viņa ieraudzīja pieturā apstājušos autobusu, kas pārvadā skolēnus. Normatīvie akti nosaka stingras prasības redzot pieturā vai ceļa malā autobusu, kas pārvadā skolēnus. Autovadītājam ir jāparedz bīstamība, kas varētu rasties, izejot bērniem no autobusa aizsega. Viņai vajadzēja apturēt savu vadīto transportlīdzekli. Prasība ir ļoti stingra, tāpat kā uz gājēju pārejas. Eksperta atzinuma Nr.12-359 4.lapā ir paskaidrots, ka minētais autobuss ir moderni aprīkots un atbilst visām prasībām - ar pazīšanās zīmēm, papildus elementiem, krāsojumiem.

Turklāt eksperts uzturēja arī 2011.gada 4.jūlija eksperta atzinumā Nr.11-954 izdarītos secinājumus. Šajā eksperta atzinumā tika vērtēta gājēja

rīcība. /pers. G/ nav novērtējis ceļa situācijas bīstamību un ir pieļāvis kļūdu.

Lieciniece/pers. T/ tiesas procesā liecināja, ka strādā Bauskas novada sociālajā dienestā par psihologu. Šajā lietā ar cietušo /pers. G/ ir saskārusies nopratināšanas laikā. Uzskata, ja cietušais bērns ir sniedzis liecību pēc notikuma, viņš varētu liecināt arī tiesas sēdē, taču liecības, ko sniegtu cietušais, var būt neobjektīvas. Cietušais atceras, ka viņš izskrējis no autobusa, bijis trieciens un viņš cietis, tā ir ļoti īsa epizode, un ir jau pagājuši trīsarpus gadi. Bērns jau tad atcerējies maz un šodien var atcerēties vēl mazāk. Priekš tāda vecuma bērnam trīsarpus gadi ir ļoti ilgs laika posms, tāpēc viņa kā psihologs nesaskata lietderību cietušo pratināt tiesas sēdē.

Cietušā/pers. G/ liecības, sniegtās pirmstiesas procesā, tiesa pārbauda Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā, ka viņš Dāviņos iekāpa skolas autobusā, lai brauktu uz Ozolaines pamatskolu. Viņš viens pats atnāca uz autobusu. Skolas autobuss aizveda viņu uz Ozolaines pieturu, netālu no skolas. Viņš izkāpa no autobusa pa vidējām durvīm, nonāca autobusa aizmugurē un gribēja skriet pāri braucamajam ceļam, bet pēkšņi viņam no aizmugures meitene vārdā Krista no 1.klases vai 2.klases, parāva viņu aiz kapuča, kas bija viņam uzvilkts uz galvas. Meitene norāva viņam kapuci no galvas, lai viņš būtu uzmanīgs un neskrietu pāri ceļam. Viņš iekoda meitenei un skrēja pāri ceļam.

Skrēja pāri ceļam, jo ceļa otrā pusē stāvēja viņa skolotāja Ināra. Zināja noteikumus, kas jāievēro šķērsojot braucamo ceļu, ka jāpaskatās pa labi un pa kreisi. Bet tajā rītā viņš tā nedarīja. Pēc tam viņš tā kā aizmiga, kad pamodās, redzēja, ka pie viņa ir ārste, kura viņam iepotēja miega zāles. Atceras, ka viņu uz nestuvēm nesa uz mašīnu. Viņam sāpēja kājiņa. Viņu aizveda uz slimnīcu Rīgā. Viņam priekšā uz ceļa izskrēja Maikls, kurš ir piecgadnieks, viņu māca skolotāja Ināra, brīdī, kad viņš šķērsoja ceļu, aiz viņa skrēja /pers. AH/ (1.sējums l.l.81.-83).

Bez minētajām liecībām apsūdzētās /pers. F/ vaina pierādīta arī ar lietas materiāliem to savstarpējā saistībā un kopsakarībā.

No tiesas sēdē pārbaudītās Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtās daļas kārtībā apsūdzētās /pers. F/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības (1.sējums l.l.32-34., 107) redzams, ka 2011.gada 15.aprīlī ap plkst.08.15 līdz plkst.08.20 brauca ar vīra automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numuru nezina, no mājām uz Bausku. Brauca pa caurbraucamo ceļu cauri Ozolainei. Pa šo ceļu brauc ļoti bieži. Laika apstākļi bija skaidri, spīdēja saule. Ceļš bija labi pārredzams. Ceļa segums asfalts, kas bija sauss. Viņa bija piesprādzējusies. Ceļa labajā pusē ir zīme, ka tur ir skolēni un norāde 150m, pēc tam, apmēram pēc 50m ir gājēju pāreja. Pēc apmēram 100m kreisajā pusē ir autobusa pietura "Ozolaine", arī ceļa labajā pusē nedaudz tālāk ir autobusa pieturvieta. Starp abām pieturām attālums ir ap 20m. Ceļa labajā pusē ir skola. Brauca ar ātrumu ap 40km/h. Redzēja, ka ceļa kreisajā pusē ir apstājies skolēnu autobuss, ka pa priekšējām durvīm kāpj ārā bērni, daži jau bija izkāpuši un stāvēja turpat pie autobusa un nekur negāja. Brauca garām autobusam, tad pēkšņi no autobusa aizmugures viņas automašīnas priekšā izskrēja puika. To ieraugot, viņa parāva stūri nedaudz pa labi, taču nevarēja no sadursmes izvairīties, jo puika skrēja galvu nodūris, neskatoties ne uz vienu pusi. Puika ieskrēja automašīnas kreisajā, priekšējā stūrī. Viņa dzirdēja tādu atsitienu, tad paskatījās atpakaļskata kreisās puses sānu spogulī un redzēja, ka puika saļimis. Viņa uzreiz apstājās ceļa labajā pusē un aizskrēja pie cietušā. Puika gulēja tā kā vairāk uz kreisajiem sāniem, ceļa vidū 4-6m no autobusa aizmugures.

Tad izsaukuši vietējo feldšeri, kura iepotēja zēnam analgīnu, tad zvanījuši ātrajai palīdzībai un policijai. Atbrauca ātrā palīdzība, zēnu sapotēja un aizveda uz Rīgu, uz Vienības gatvi.

Sevi par vainīgu notikušajā CSNg neuzskata, jo bērns izskrēja tuvu viņas vadītās automašīnas VW Multivan priekšā, viņa pat nav paspējusi nospiest bremzes.

No ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola Nr.EZ 088288 redzams, ka ceļu satiksmes negadījums noticis 2011.gada 15.aprīlī plkst.08.15 Bauskas novadā, Vecsaules pagastā, Ozolainē. /pers. F/ vadīja transportlīdzekli VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa caurbraucamo ceļu caur apdzīvotai vietai Ozolaine. Automašīnas VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, īpašnieks ir SIA "R plus R" (1.sējums l.l.6).

No 2011.gada 23.maija eksperta atzinuma Nr.86 (Dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes) redzams, ka /pers. G/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: ādas nobrāzums labā aizauss rajonā, kreisās acs augšējā plakstiņā, smadzeņu satricinājumu, labā augšstilba kaula lūzums vidējā 1/3, kas pēc sava rakstura kvalificējami kā vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas (1.sējums l.l.19-20).

No autobusa Mersedes Benz Intamo E, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, apskates protokola un tam pievienotām fototabulām redzams, ka autobuss priekšpusē aprīkots ar bērnu pārvadāšanai atbilstošu pazīšanās zīmi, priekšpusē uz autobusa ir uzraksts "skolēni", autobusam ir papildlukturi, autobuss krāsots spilgtā oranžā krāsā (1.sējums l.l.93-97,108).

No 2012.gada 21.maija autotehniskās ekspertīzes atzinuma redzams, ka nav iespējams noteikt automobiļa VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, braukšanas ātrumu pirms uzbraukuma gājējam.

Pie braukšanas ātruma 30km/h, 40km/h, 50km/h automobiļa VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītāja nevarēja bremzējot apturēt transportlīdzekli līdz gājēja kustības līnijai un novērst uzbraukumu.

Situācijā, ja automobiļa VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītāja redzēja apturētu autobusu, kam priekšā bija bērnu pārvadāšanai atbilstoša pazīšanas zīme, uzraksts "SKOLĒNI", papildus lukturi, tad viņai bija jābrauc ar ātrumu, lai varētu apturēt transportlīdzekli un dot ceļu bērnam, kas šķērsoja brauktuvi. Automobiļa VW Multivan vadītāja, tuvojoties skolēnu autobusam, braucot ar izvēlēto braukšanas ātrumu, radīja ceļu satiksmes situāciju, kas liedza viņai bremzējot apturēt transportlīdzekli un novērst uzbraukumu. Līdz ar to automobiļa VW Multivan vadītājas rīcība bija notikušā CSNg iemesls (1.sējums l.l.100-104).

Analizējot krimināllietā apkopotos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētās /pers. F/ darbības pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļas, jo viņas pieļautie CSN prasību pārkāpumi ir cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un iestājušās sekām – /pers. G/ nodarītajiem vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisījuši ilglaicīgu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Nosakot sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta un 46.panta, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteikts, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās.

Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļas sankcija (likuma redakcijā līdz 03.12.2015) paredz mazāku brīvības atņemšanas sodu, t.i., brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem un neparedz papildsoda piemērošanu, tādējādi tā apsūdzētajai ir labvēlīgāka, tiesa, nosakot apsūdzētajai sodu, to ņem vērā.

Turklāt, tiesa ņem vērā apstākli, ka arī gājējs pirms brauktuves šķērsošanas nav novērtējis attālumu līdz automašīnai VW Multivan un automašīnas braukšanas ātrumu, nav pārliecinājies par to, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama un, ka netiks traucēta transportlīdzekļu satiksme, kas bija notikušā CSNg rašanās iemesls.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, /pers. F/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par ko likumdevējs ir paredzējis sodu gan brīvības atņemšanas veidā, gan piespiedu darbu veidā, gan naudas soda veidā.

Atbildību mīkstinošu apstākli un atbildību pastiprinošu apstākli /pers. F/ darbībās tiesa nesaskata.

Pārbaudot apsūdzētās personību, konstatēts, ka /pers. F/ agrāk nav sodīta (1.sējums l.l.25), narkologa un psihiatra uzskaitē nesastāv (1.sējums l.l.30, 31), mājsaimniece, viņai ir deklarēta dzīves vieta (1.sējums l.l.23).

Ņemot vērā augstākminēto, apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, ievērojot prokurores atzinumu par soda veida piemērošanu apsūdzētajai, tiesa uzskata, ka sods /pers. F/ nosakāms Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļas sankcijas ietvaros, piespiedu darbu veidā.

Cietušā pārstāve /pers. K/ iesniegusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu 7100,13 *euro* (Ls 4990) apmērā (l.l.141), ko veido izdevumi, par advokāta sniegto juridisko palīdzību 996,01 *euro* (Ls 700) apmērā, mantiskie zaudējumi 1835,50 *euro* (Ls 1290) apmērā un par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām 4268,62 *euro* (Ls 3000) apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 8.punktu, cietušās pārstāvei /pers. K/, kura kriminālprocesā pārstāvēja cietušā /pers. G/ intereses, radušies izdevumi par advokātes sniegto juridisko palīdzību un tie vērtējami kā citi procesuālie izdevumi, kas radušies kriminālprocesā. Tāpēc no apsūdzētas /pers. F/ cietušā pārstāves /pers. K/ labā ir piedzenami 996,01 *euro*, kas ir viņas izdevumi sakarā ar zvērinātas advokātes V.Oļhovas sniegto juridisko palīdzību šajā kriminālprocesā.

Automašīna VW Multivan, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, nepieder apsūdzētai /pers. F/, bet gan SIA "R plus R". Saskaņā ar Tiesu prakses apkopojumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu kriminālprocesā, šādos gadījumos kaitējuma kompensācijas var izskatīt tikai civiltiesiskā kārtā, pieaicinot šo juridisko personu, kas ir paaugstinātas bīstamības avota īpašnieks.

Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu, Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas, ka cietušajam kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām tikai jānorāda, Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu un raksturu.

Ņemot vērā, ka mantiskā zaudējuma gadījumā likums uzliek par pienākumu prasītājam pierādīt zaudējumu, taču cietušā pārstāve /pers. K/, lūdzot piedzīt mantiskos zaudējumus 1835,50 *euro* (Ls 1290) apmērā, nav iesniegusi tiesai nevienu dokumentu, kas apstiprinātu cietušā prasījumu, tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Turklāt, tiesas sēdē cietušā pārstāve /pers. K/ norādīja, ka prasa kompensāciju par viņai sagādātām morālām ciešanām, taču viņa nav atzīta par cietušo krimināllietā, bet gan par cietušā likumisko pārstāvi, jo par cietušo lietā ir atzīts mazgadīgais /pers. G/. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu, kaitējuma kompensāciju var prasīt par cietušajam radīto kaitējumu, nevis par viņa mātei radītiem izdevumiem.

Ņemot vērā minēto tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācija daļā par mantisko zaudējumu 1835,50 *euro* apmērā un morālo aizskārumu 4268,62 *euro* apmērā nav nosakāma, dodot cietušajam tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. F/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta 1.[1]daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbiem uz 100 stundām.

Drošības līdzeklis /pers. F/ netika piemērots.

Piedzīt no /pers. F/ cietušā pārstāves /pers. K/ labā 996,01 *euro* (Ls 700) par advokātes juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas un tiesas procesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2017.gada 8.maijā.

Tiesnese